

BEZGRZESZNY (3) ai

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie pierwsze e jasne (tak w bez), drugie pochylone (tak Cn: grzeszny).

sg m N bezgrzészny (2). ◇ pl N m pers bezgrzészni (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

*Nie mający w sobie grzechu, grzechowi nie podległy; impecabilis Cn (3) : Co iáko iest nie ludzka ále Anielfka/ nie Ziemfka ále Niebiefka/ nie tego cżáfu gdzie grzech iefzcze mieyfce ma: ále onego gdzie bezgrzełzni iuż zoftániem/ káždy to widzi. *SkarJedn* 299; Iákoby mowił/ co czyniłz Synu Boży? Tyś iest bezgrzełzny/ y ty Duchem ś. grzechy ludzkie obmywałz *SkarKaz* 515a.*

*Szereg: »przenaczystszy i bezgrzeszny«: á tu mężem będąc [Chrystus] chrzći fię/ iákoby od vczynionego grzechu oczysćcienia potrzebował/ ten ktory iest przenaczyłszy y bezgrzełzny. *SkarKaz* 514b.*

Synonim: przeczysty.

Cf NIEGRZESZNY, PRZEZGRZESZNY